

Jönköping den 10 okt. 1948

HALLS HOTELL

KAPELLGATAN 2-4 / JÖNKÖPING

TEL. NAMNANROP: HERMAN HALLS

POSTGIRO: 6496

Käre Vän.

Expeditionschefen för Sthlm.s Stads Nykterhetsnämnd

Herr Axel Sällqvist

S T O C K H O L M.

Jag ville med anl. av min 10 årsdag som helnykter, till Dig, som stått mig närmast bland människor, på detta sätt giva några kommentarer och erinran till detta något unika jubeleum.

--- i slutet av september månad 1938 anlände i bil från hotell Continental i Stockholm till schelegatan 3, en till synes lätt berusad man. Han stegade in på nykterhetsnämndens expedition. Besöket gällde expeditionschefen Sällqvist, syftet var att utfå beloppet på en reversal, utställd från Östfora alkoholistanstalt till G. Sundström lydande på kronor femtio.--

" Ja-ha, - jasså, - Sundström är i stan, - hur står det till nu då, -- Men, - men, tillåt mej en fråga, Hur ser Sundström ut när han är nykter. - Under alla dessa år jag haft det tvivelaktiga nöjet att ha hand om er, - har jag ännu aldrig sett er nykter. Det skulle vara rörande att se detta. När jag sett er på stan så är ni alkoholpåverkad, - när ni skall tas in på anstalt är ni alkoholpåverkad, i detta fall kanske det är naturligt. Men när ni kommer från anstalten är ni också alkoholpåverkad. -- När är ni nykter, -----

Ja detta var början till epilogen från en tioårig anstaltsvistelse, med korta intervaller av sk. frihet i form av div. permissioner och rymningar från olika alkoholistanstalter som i sin tur medförde rädsla för polis och återintagning. Det medförde också en djupt rotad arbetsskräck med avsky och motvilja mot ordnade levnadsförhållande. Detta hade väl i viss mån uppstått på grund av min genom alkoholungänge, förvärvade "torgskräck".

När jag nu genom Nåd och Frälsning, från förlossningens horisont kan få skåda tillbaka så framstår min sjukdomsperiod som ett sanskyldigt inferno med all den täckning detta ord kan giva.

I en läkares vokabulär finnes ett ord, personlighetsklyvning. I detta innefattas att två skilda krafter äro verksamma i en och samma person. Vad som gällde min personlighetsklyvning så inskränkte detta inte till bara två fenomen, i mitt fall blev det utökat till tre. Den ena som primus var alkoholbehovet. Det andra var den del som jag kunde följa i "avtyningsprocessen" detta som en gång var jag. Den tredje var mitt sk. bättre jag, en liten Pinoccio-ande. En fruktansvärd kamp kämpade dessa tre krafter inom mig, det var kanske inte så underligt att min nevros "torgskräcken" kom till.

Hur underligt kan inte detta liv förändra en individ, som från början var avsedd till en bra människa, nu blivit ett fysiskt köttbylte, avtrubbad från all mänsklig gemenskap och behov av sådant ner till instinktsindividens nära nog djuriska tillstånd. Mitt sinne för ekonomi tog sig nya uttryck. Jag som i skolan rick lära vissa matematiska lagar och räknesätt, fick under min alkoholperiod tillfälle att se att även detta blivit avtrubbad av vad jag en gång lärt.

Jag hade helt automatiskt kommit in under en ny räkneform. Jag kunde snabbt se av de mynt jag förfogade över, hur mycket detta utgjorde i antal pilsner, krogran-soner och annat fludium. Jag räknade inte i kronor och ören, jag såg på mynthögen och viste med osviklig säkerhet vad detta betydde i stycketal eller dussin pilsner o. s. v.

HALLS HOTELL

KAPELLGATAN 2-4 / JONKÖPING

TEL. NAMNANROP: HERMAN HALLS

POSTGIRO: 6496

För mentalhygien och den kroppsliga hade jag inga behov. Mat och sömnbehov funnos rent instinktmässigt men ej vad vi kalla i förståndshänseende. Vad som gällde mina krav på bädd så voro dessa stundtals ganska små. Jag skulle förmoda att få äro de som haft så små anspråk på viloläger som jag hade under min negativa period.

Ur episodfloran drar jag mig till minnes när jag en vinterkväll eller vinternatt hade valt mitt nattlogi på Vintervägen i Stockholm, bädden bestod av en korrugerad plåt som låg vid en vägg. När jag omsider vaknade rann jag till min rörtvivlan att håret ruset rast i plåten. Stelfrusen som jag var, räckte inte händernas värme till för att tina upp det fastfrosna håret. Tändstickor saknade jag så denna form av upptining gick heller inte. Värkte gjorde min arma skalle av bakruset tillika smärtan av försöken att lossa huvudet från plåten. Jag hade ont i håret i dubbel bemärkelse. Men allting har en ände, så var det också med min situation, - jag kom ju så småningom upp på benen.

Ja jag har somnat under de mest skilda förhållanden från paradsängar till sopplåror i polis och tågrinkor. Jag har somnat överallt, jag sov när jag var vaken och var vaken när jag sov, ett förunderligt liv.

Jag hade under min alkoholperiod förlorat allt som var av värde. Både materiellt ~~endligt och moraliskt~~, fysiskt som psykiskt. Jag var i rull ~~bemärkelse en död man~~ utan illusioner. Jag hade supit upp mitt hem, supit bort min familj, min släkt, mina vänner. Jag var till slut en fri-lanser i helvetets förgårdar.

I min ungdom läste jag Jack Londons bok John Finkelman, nu efteråt vid mogen ålder kan jag rastslå av egen erfarenhet: Att verkligheten är underbarare än dikten, om man nu kan rinna något "underbart" i mitt fall.

Ja så, såg min debet och creditsida ut när jag den 11 oktober 1930 tog språnget ut i det okända väsenvärlden som vi människor då och då blott kan ana. Jag fick erfara något för mig, då främmande som kallades för frälsning, som blev för mig en konkret realitet. Alkoholbehovet, min nevros som ansågs obotligt, allt försvann. Jag var på ett ögonblick en fri man, en frihet som varar än.

Det framstår för mig som ett under över alla under och jag kan nu tio år efteråt än i dag känna denna realistiska kraft.

I min överlåtelse eller helbrejdpaprocess finnes inget som kan hänföras till självhypnos eller suggestion. Jag kan nästan inte heller sätta det i samband med tro, ty detta ägde jag inte. Jag hade varken tro på mig själv eller någon Gud. Dessutom hade min överlåtelse föregåtts av elva dygns intensiv alkoholförtäring. Detta famlande försök till överlåtelse från min sida sekunderades desto alvarligare av en troende god vän till mig. Han tog ingen notis om att jag var ganska alkoholpåverkad. Men den korta bön han bad var mer än nog för att göra mig fri från det jag varit bunden av.

Någon enda tendens till återfall har icke varit kännbart under dessa år som gått. I mitt föregående liv hade jag mycket litet av det som vi kalla för karaktär, men då jag blev frälst från mitt alkoholbehov har jag kunnat konstantera att när jag räknade detta som en andlig realitet, min avhållsamhet icke kunde hänföras till karaktärsdrag som motvikt till ett ev. återfall. Allt behov efter alkohol är totalt utplånat. När ingenting lockar höves ju heller inte någon karaktär som säkerhetsventil.

HALLS HOTELL

KAPELLGATAN 2-4 / JÖNKÖPING

TEL. NAMNANROP: HERMAN HALLS

POSTGIRO: 6496

Tiden har lupit fort undan, men jag har fått upplevat att jag i Korsets tecken vunnit den största seger som kan komma en människa till del. I det tecknet har jag funnit fullständig frihet i allt vad detta innebär. Jag har fått leva upp i ett nytt liv fullt av hälsa och krafter med en vitalitet som jag inte ägde ens vid trettiofem års ålder, jag är nu över femtio. Det har förunnats mig ett hem i dubbel bemärkelse. Det har tillfört mig en god och förstående maka, ett välsignat barn, ett gott arbete. Det har givits mig oskattbara vänner. Jag har fått en syn för nuet och för evigheten.

Min Vän, - Du förstår mig, - Du har alltid förstått mig, med Ditt rika väsen, Du vet att mitt hjärta i dag är fyllt av tacksamhet över vad jag fått upplevat, för detta tackar vi Gud.

Till Dig som blev utsedd som "barnavårdsman" i denna andliga "barnavårdsnämnd" som blev utsedd att taga hand om mig som Du gjort under alla dessa år, - jag vill uttrycka mitt tack till Dig för vad Du gjort.

Jag har varit något av problembarn för Dig, men Du har aldrig fötröttats, Du har med råd och dåd understött mig i många situationer. Du har varit ett stöd för mig i mina stapplande steg som ledit till fostran för nuet och evigheten. Jag tackar Dig.

Min önskan är, att det sociala framtids-Sverige i någon mån måtte beakta Dina strävanden för vad Du gjort och alltfört kommer att göra för alkoholens offer. Den sakkunnighet och vishet Du besitter i hithörande område är aldeles för litet beaktat hos de lagstiftande myndigheterna och den arbetande socialvården.

Det skall bli mig en glädjedag när jag upptäcker att alkoholproblemet för vårt land vidkommande inte är av politisk art för dess lösning.

Att inte nykterhetsnämnderna längre är en språngbräda för tredjeplansfigurer i den politiska karriär-rytteriet. Jag blir nöjd den dag då alkoholproblemet står i samma välvilliga inställning från statsmakterna som tuberkulosproblemet varit då alkoholproblemet står över de politiska intressesfären och blir en gemensam samhällelig sak.

Med hälsningar och handslag

VÄNNEN

P.S.

Om Du får tillfälle vore jag Dig tacksam för en hälsning till vännerna Rikard Fris och Oscar Fischerström.

D.S.